

Daniel Zimakoff

DJÄVULS- BACKEN

Illustrationer:
Peter M. Jensen

Översättning:
Catharina Andersson

HEGAS

1

Det fanns tre gupp i Djävulsbacken.

För att kunna cykla nerför den backen måste man vara modig. Och ha en bra cykel.

Erik skulle bara sova en natt till. Sedan var det hans födelsedag.

Erik skulle fylla nio år.

Han skulle säkert få en cykel. Det hade han önskat sig länge. En cykel med sju växlar. Svart och ny.

Hans lillasyster hade aldrig haft en helt ny cykel. Inte hans storebror heller.

Och den här gången skulle Erik inte ärva sin brors gamla cykel. För den var såld.

På sin nya cykel skulle han nog klara Djävulsbacken.

Han längtade efter att få visa Kalle och Max.

Han klarade inte guppen med sin gamla cykel. Den var för liten och för gammal.

”Vraket” kallade Kalle och Max den.

Erik visste att han skulle få en ny cykel.

Fast hans pappa hade försökt lura honom:

– En ny cykel? hade pappa sagt. Är du inte klok? Vet du vad en cykel kostar? Tror du jag har rånat en bank?

Erik var säker på att den nya cykeln stod inlåst i källaren. Under en grön filt.

Han hade lyst in med sin ficklampa. Genom en springa. Och den luktade ny. Ja, hela källaren luktade ny cykel.

Nu skulle han bara somna.

I morgon efter fritis skulle han klara Djävulsbacken. Det hade han lovat Kalle och Max.

2

Nästa morgon vaknade Erik av sång:

– Ja må han leva, ja må han leva, ja må han leva uti hundra år ...

Erik satte sig upp och gnuggade sig i ögonen.

Han hade drömt om sin nya cykel. Drömt att intill alla växlarna satt det en spak på styret. Om man drog i spaken kunde cykeln flyga.

Först fick han paket av sina syskon. Sedan fick han en bindel för ögonen. Och så gick alla ner i källaren. Pappa fick leda Erik så han inte ramlade.

Erik kunde hela trappan utantill. Han kände doften av källare och ny cykel.

Nu var det äntligen dags. Det pirrade i magen.

